

Cái muỗng rất đặc biệt bằng inox hồn hoài, có chẽm tròn tinh vi và luôn đặc biệt chùi rửa sáng bóng.

I. Tôi không nhớ rõ năm đó là năm tháng mấy chúng tôi "học tiếp cài tóp", chẽm biết rồng đã có nhỗng ngỗng "quen" với nhỗng ngày tháng cắc khít, dài lê thê trong nhỗng căn nhà giam đặc "xây dựng" bỗng đột kiêu giảo a nhỗng vùng rồng núi âm u. Ở Sơn La thì "trại" đặc biệt làm trên nhỗng nhà tù từ thời xa xưa, chỉ còn lõi nhỗng cái nón nhà lõi chẽm, ngỗng ta dùng vách đất trùn rồng, mái lõi p bỗng các kiêu lá rồng, mõn sao che kín đặc biệt khung trại.

Nơi này xá a kia, Pháp dùng đặc giam giữ tù chính trị, rồi một thời gian sau, VN giam nhỗng ngỗng i từ Thái Lan và trong chiến tranh đã có khi ngỗng i ta dùng làm "công binh xưởng" chẽm tóp lõi u đặc. Vì thế nên thời nhỗng chúng tôi nhỗt đặc mõt cái vò lõi u đặc nõi đặc quanh khu vực này. Ở Vĩnh Phú thì nhà tranh vách đất, ngoi i trại mõt khu ngỗng i ta gõi là khu "biết kích" gồm vài căn nhà "xây dựng kiên cố" bỗng gõch lõi p tôn xi măng. Chúng tôi "đặc hặc tiếp cài tóp cài tóp" trong dãy nhà này. Cũng nghe ngỗng i ta nói lõi là khu này trại xá kia dùng đặc giam giữ nhỗng ngỗng i lính biết kích đã từng nhỗ y dù ra Bác rải bõ bõt giam ở nhỗng khu đặc biệt đó. Mùn vào khu này phai qua hai lõi nõi có tõng gõch bao quanh. Nhỗng có lõi khi giam giữ biết kích thì khác, còn khi chúng tôi "đặc giam" ở đây có vò nhõ "cái mõ" hồn vì nhỗng cánh cõng thời không đóng bao giữ. Hồi đặc cho chúng tôi đi lao động hàng ngày cho khói phai mõ ra mõ vào.

Cuộc sống dù cắc khít đặc nõi, sống mãi rôi i ngỗng i ta cũng phai quen. Nhõp sống hàng ngày cõi thõi trôi đi dù là trong đói rét, thiêu tan và trong nhỗng cõi m đoán vô cùng khe khít. Nhà tù nào chõng thõi, nó có nhỗng quy luật và quy định riêng. Nhỗng ngày đặc u ngỗng i ta cõi m luôn cõi trà, cà phê, thõm chí cõi m cõi đeo kính cõi n. Nhỗng sau này nõi dõi n, nhỗng thõi nhõi thõi không bõ cõi m nõi a. Chõi còn nhỗng thõi đã thành "lõi t" thì luôn bõ cõi m và cõi m ở bõt cõi đặc. Cõi m "mua bán đặc i chác linh tinh", cõi m dùng thõi c ăn lâu ngày bõng bõt, cõi m tõi và cõi m tõt cõi nhỗng dõng cõi sinh hoit bõng sõt nhõ dao, kéo, mùn nõi... Tuy võ y có anh tù nào lõi ngây thõi ngoan ngoãn đặc nõi tuân theo hoàn toàn nhỗng quy định ấy. Mua bán đặc i chác linh tinh võn cõi dii nra, dao kéo võn cõi đặc i lén lút xõi dõng hàng ngày nhỗng đó là nhỗng thõi đã đặc i cõi "cái biên" thành dao kéo mini nhõ nhõn cho đặc cõi t giõu. Nó là nhỗng võt đặc cõi n thiêt cho đặc i sống hàng ngày, dù có bõt bõt thì cũng chõi bõt tõch thu chõi không đặc nõi bõt cõi mõt hoac hai chân -tùy theo tõi- đặc a vào "thiên lao" tõi là thõi phòng giam đặc cõi biết trong trại tù.

II. Ngày qua ngày, cái "không khí êm á" cõi a trại giam trõi nêu phõng lõi ng nhõng dõi nhiên là không thõi nào nói rõng đó là thõi "an tâm, hõi hõi phai n khõi" mà bõt kõi anh "trại viên" nào cũng cõi phai viết khi phai làm nhỗng "bõn kiõm đặc m", mặc dù kõi cõi ngỗng i viết và ngỗng i đặc cõi đặc chõng ai tin.

Nhưng cái không khí ấy đôi khi bỗng nhiên bỗng xáo trộn. Vào một buổi sáng tinh mơ, khi chúng tôi đang ngồi cái sân đất giỗa trại, chuồn bỗng giật tên tung đập i đi lao đập ng đập "một ngày lối vinh quang nhỉ mồi ngày" thì bỗng đâu toán lính gác trại từ súng súng súng chém vào. Họ chém rầm rộp nhau ra trại, súng ống chĩa về phía "quân thù", một mũi "khôn trống" rõ rệt. Họ súng thùng vào phòng giam trống hốc cõi làm nhau có đập chõn nõp đâu trong đó.

Chúng tôi ngồi ngắt đập nhìn, không hiểu họ giờ trò gì. Có những khuôn mặt lo lắng, một nỗi lo bâng quâ. Chuyện trại hay có một ai đó trốn trại? Họ a biết. Toán lính lối tung hất mồi thử đập đập cát mà mồi ngõi tù có đập c trong gói hành trang cõa riêng mình. Sau đó chúng nõa giõi, một vài gói đập bỗng tách thu đập c vác lên "phòng thi đua". Lúc đó thì chúng tôi mồi hiểu rõ ràng đó chõ là một kiêu khâm phòng đập tìm ra nhung thõ đập "quốc cõi m" cõa trại đã quy đập nh.

Thật ra, đó cũng là cái cung cách mà nhung "trại cõi tõo" thường dùng đập khuỷu y đập cái không khí trống lõng đập phát sinh ra nhung "tiêu cõi". Bởi trong cái sự yên bình cõa một trại giam, ngõi tù có thể liên kết với nhau làm một chayn gì đó nhau tõ chõ c trại hoac có thể có nhung võ xúi giõi "tuyết thõc", bàn bõc chõng đập i... Và nõu nói đập sõ chõng đập i thì có hàng trăm thõ đập có thể chõng đập đập c. Thí dõ sõ ăn đói, sõ đập xõ bõt công, sõ oan cõc vô lý, sõ trù đập cõa một vài anh "quân giáo", sõ hõn hào cõa mõy anh lính võ trang. Chuyện gì cũng có thể chõng đập đập c. Vì thõ thõnh thoõng họ phõi làm cho cái không khí đó một hõn cái võ trống lõng đập chõng tõ lúc nào họ cũng đập phòng, lúc nào họ cũng "đập cao cõnh giác", lúc nào họ cũng sõn sàng đập i phó või mõi "mõu đập".

Các anh tù đập có tõng bỗng, chõng bao giờ yên đâu. Cõ sau mõi lõn nhõ thõ, chõc chõn thõ nào họ chõng võ đập c một anh nào đó giõi u nhung thõ võ võn nhõ dao kéo, thõ tõ, sách võ tiõng nõi ngoài, tiõn bõc, đập dùng ngoài quy đập nh. Tõt nhiên sõ có nhung cuõc "kiõm đõi m, phê bình" mà chúng tôi gõi là nhung "buõi tõi ngõi đập ng" đập tõ đó hy vọng lõi ra một vài cái "tõi". Đõi nào khôn ngoan thì cõ ngõi im, ai "phê" thì cõ mõc, còn cãi là còn "ngõi đập ng". Đã làm suõt một ngày mõi đập mõi đập thõ không ra, tõi võ còn ngõi đập ng, còn "phê bình" còn "kiõm thõo" thì chõu sao nõi. Nay "lãm chõa xong" thì mai lõi ngõi tiõp, ngõi cho đập n khi nào tìm ra tõi mõi thõi. Tõi nõng, tõi nhõ tùy theo tình hình cõa tõng thõi đõi m.

Thõi đõi m "căng" thì vào nhà kõ luõt đập biõt nõm "treo một chân", thõi đõi m nhõ nhàng thõ cõnh cáo, ghi tõi vào biên bõn. Và họ sõ có nhung biõn pháp an toàn nhõ chayn đập i năm bõy anh tõ đập i này sang đập i khác đập phòng tránh nhung chayn thông đập ng, nhung tõ chõc, nhung phe nhóm có thể gây nguy họi đập n an ninh cõa trại tù.

Chung quy đó chõ là một cách đào xõi tung cái tinh thõn "tõng rõng yên õn" cõa mõy anh "trại viên" còn tõi ra cõng đõu, còn có mõu toan lõi kéo ngõi này ngõi kia vào trong phe mình đõi tõi đõi có nhung yêu sách hoac toan tính bõt lõi cho trại tù. Quõi là mõi lõn nhõ thõ trại tù cũng rõi tung lên và làm cho nhung anh yõu bóng vía thõng phõi sõng đõa vào tinh thõn bè bõn càng thêm rõt rẽ, chõng biõt tin vào ai đõi cõi nõa. Nhung riõt rõi trò gì cũng thành quen và đõi või mõi sõ ngõi "chõng có gõi đõi mõi" thì họ trai nhõ dá, muõn làm gõi thì làm, chõ có cái thân tù đói này thõi, sõng cũng đõi c mà chõt cũng chõng sao.

Cõ lõi cũng đã hõc tõp đõi c cái tinh thõn õy cõa nhung anh bõn trõ, bõi tôi cũng chõng có gõi đõi mõi. Või con nhà cõa đõu đää mõi tõt cõi rõi, chõng có gõi phõi lo. Đôi khi tôi sõng tõng tõng,

Ông anh rí Sàigòn gíi cho cái giì thí nhàn cái níy. Và mãt sù thùt khòng thù quên là nù u khòng có ông anh rí tùt bùng đò thí tôi cùng đà trù thành mãt thù "caritas" nhà mãt sù anh em là trong trù i tù ríi. Tùc là nhàn ngù i chùng có ai thăm nuôi.

Nhàn bà vù đau khù vù i nhàn gia đình đòi rách lùm than, hù lo cho chính hù còn khòng xong thí lùy gì đi "thàm nuôi" ngù i là trong tù mà lùi tù là tuùt tùn miùn Bùc xa tùt mù tùp. Thùm chí có ngù i còn vui mùng khi thùy vù minh bù cù bù cù nùa vù i mãt anh nào đò a cùc con ra đò cù nù c ngoài. Tôi nôi thù đò chùng minh ríng khòng nèn trách cù bùt kù mãt ai trong hoàn cùn cay nghiùt này. Theo tôi thí nhàn anh "mù còi" khòng ai thăm nuôi trong trù i tù mùi chính là nhàn anh hùng trùn vùn đò cù cái "thù đau thùng".

III. Trù i chuyùn buùi sáng tinh mù, khi toùn lính chùy sùng sùc vào trù i. Đò là mãt buùi sáng cuùi mùa dòng, trù c Tùt Ḟ ch chùng vài ngày. Đày cùng là biùn phùp an ninh thòng thùng cùa cùc trù i tù trù c nhàn ngày lù tùt lùn. Tôi thùnh thù i theo đò i dìi làm là ngoài đòng. Tôi vùn cù yèn trùng chùng có gì đò mãt, chùng có gì quan trùng.

Vào mùa dòng c´i thù quan trùng nhàt chù là rau. Mùa này thiùu rau đòn... khò quùt cù dù dày, rau muùng bùu bù khòng trùng đò cù, chù còn rau cùi và trùng cùi thí làu ăn và nèng suùt khòng cao, cho nèn có đò cù tù rau là hùn hòng nhàt. Tôi ngù i lè la trù c mù y luùng xu hào, đò là thù "thùc phùm cao cùp" nhàt trong khu vùn rau cùa tùn đòi. Nhàng cù xu hào bùt đòu to hùn nùm tay nùm tròn trình dù i nhàng tùu là xanh mù tù mà, tùi tròng coi chùng vì c´i còng sùc tùi bù ra hùn mùt thàng trù i. Tôi coi chùng cùng nhà mãt tùc phùm nào đò mà tùi dà tùng viùt ra, là đày khòng có gì đò coi nhà tùc phùm thí coi n° là tùc phùm vùy, đò còn c´i mà thù vù và đò còn c´i mà khòen dìi nhàn thù quanh mìnх.

Cù nhà thù tùi tha hù đòt tùn tùng luùng xu hào, cò khí là mãt c´i tùn nghe cò vù "lù lù tù" nhà tùi dà gùp là phùng trà tiùm khiùu vù, cò khí là mãt c´i tùn rùt dung tùc. Áu cùng là mãt trò "nghù ch ngùm" giùa vùng rùng nüi Ḟ u, hùu nhà khòng có mãt trù i mùa dòng này. Nhàng tùi biùt rùng trò chùi cùa tùi sù phùi chùm dùt trong mãt hai ngày n° a. Bùi Tùt dà đòn, dù 12 luùng xu hào còn non chùa đòn ngày "thu hoùch" nhàng cùn thùc ăn trong ba ngày Tùt nèn hù sù nhà. N° u tù khòng ăn thí cai tù ăn, chù khòng đò i n° o hù chùu đò đòn mùa xuàn. Nhàng vui chùi đò cù giù n° hay giù lùy trong cuùc sùng phù du này.

Buùi trù a vù đòn trù i, trong khí bùn bè xung quanh đàng xòn xao, kù bù tùch thu c´i này, ngù i bù mãt c´i kia thí tùi vùn nhàn nhà vì tùi chùng có gì đò mãt. Tôi xâch tù dìi lùy cùm, giù i là phùn cùm, nhàng thùt ra chù cò đùng mãt bãt bo bo tùng đò i khà đò y đòn. Tôi ăn thí tùm lùng lùng, nhàng nhàng ngù i bùn tùi thí khòng bao giù đò. Hù thùng nói "Vùa ăn xong mà vùn cù tùng nhà mìnх chùa ăn". C´i dòi cù lùng lù mài ngày này qua ngày khòac, thí mùi là khò chùu. Cò nhàng Ḟng bùn tùi ăn theo c´i kiùu cùu dùm, tù c lù lùy c´i muùng tre nhà xíu, hoùc mãt c´i gì đò lùn hùn c´i đòu đòua, mùc tùng muùng ăn rù rîch suùt ngày đò còn cù m tùng lùc nào cùng đò cù ăn, n° làm lu mù c´i cùm giùc dòi, đò là c´i chùng đò đánh lùa mìnх.

Tùi cùng "ăn dè hù tiùn" nhàng tùi ăn bùng muùng. C´i muùng rùt đò cù biùt bùng inox hùn hoi, cò chùm trù tinh vi vì luòn đò cù chùu rù a sáng bóng. Nhàng sáng nay, đò cù chia hai cù khoai lang ăn sáng nèn tùi đò cù muùng lù nhà. Tôi thùng cùt n° o vì lùng lon Guigoz – mãt loùi vù hùp sùa đò cù chù biùn thènh đò dùng rùt thòng dùng vì nhàu lùi Ḟ i Ḟ a hùu hùt nhàng

anh tù, nó có thể dùng "trăm công ngàn viễn" để đón các loài thíc ăn, thíc uống đón đun nồi, câu móc, đón mồi muối, chà a đòn dành, tôm rã đánh răng, rã a mít. Nhưng hôm nay thì cái muỗng biến mệt, tôi tốn nhiên là nó đã bỏ trích thu trong bụi khám xét trại sáng nay.

Đây là thời "gia bão" tôi đã cật giùu nó suốt mấy năm nay chà a hời lồi lõng. Nó luôn ném sát bên tôi, lúc đi lao đòn cũng nhí khi ném ngõ. Có thể ví nhì cái nòng côn a mít anh què, cái gậy côn ông lão chín mồi i, mít thổi đã thành thói quen bám vào cùc súng.

Sau mít bụi trích mưu toan tính kia, chỉu hôm đó tôi quyết định gập Déc, anh chàng tròn ban thi đua côn trisch. Déc cũng chả là mít "trại viên", nhưng tròn đây anh ta là cán bộ, "thoái hóa tiêu côn c" sao đó nên bỏ đi tù. Nhưng anh cán bộ và quân nhân trong trại tù thường đòn gãy là "phém binh phém cán" tách là tách phém thuộc binh sĩ hoặc cán bộ cũ. Họ có mít chđ dãi ngõ riêng và thường đòn gãy dùng vào trong các công viễn côn đòn súng côn giám thị.

Bà khai lý lõich, thay tôi khai là dân huyễn Quênh Côi, tên Thái Bình, Déc liền hỏi quê quán và nhén là ngõi cùng quê. Mít lòn Déc đòn chúng tôi đi lõy quen áo ngoài trại chính, qua khoảng đòn núi quanh co, anh ta chà tay lên mông cây côn tháp tết, nói vui tôi rằng "cùu huyễn Nhén ném đó".

Tôi hỏi anh có hời hàng thợ nào vui ông Huyễn Nhén, anh ta nói là cháu gãy ông Nhén bông côn u, nhèng gia đình côn Nhén vào Nam còn gia đình anh vui là nông dân ném lõi miến Béc.

Còn Nguyễn Minh Nhén tròn năm 75 làm chánh án lò tòa án Sài Gòn và tôi nghe nói là cũng có hời hàng vui gia đình tôi, nhưng là hời xa. Còn làm tri huyễn tách khi còn rết trại. Sau này tôi có gập côn vài lòn. Tôi kia cho Déc nghe đôi ba chyện vui cùc súng côn côn huyễn Nhén khi còn lò Sài Gòn. Sau này đi "côn tách" côn mít lò trại này. Déc nói là tròn côn khi côn chà tết, côn chà thèm đòn côn mít cái bánh dòn. Déc nhèng ngõi nhà lò Thái Bình khi đi thăm nuôi thì ghé qua Hà Nội mua lòn vài cái, nhưng khi bánh dòn mang lên thì côn mít rết.

Tới đó, đòn vui tôi, Déc có phém đòn chêu hời n. Nhưng dĩ nhiên cái khoảng cách gãy a mít bên là "ngõy" mít bên là "cán" thì khó mà san lõp đòn c...

Nhèng hôm nay thì tôi côn đòn hòn. Suốt bụi trích tôi không gập đòn c Déc. Cho đòn hai hôm sau, khi trại đã xôn xao chuồn bò cho nhèng ngày Tết tôi mít gập đòn c Déc. Trong khi đó tôi đòn hời mít y tay làm văn hóa xem nhèng thứ bò trích thu còn đòn trong phòng thi đua không. Họ nói còn đòn trong kho lòn lòn vui nhèng thứ đòn dùng khác. Tôi mang cho Déc mít ít thuộc đau đòn dày côn ông anh tôi gãy vào. Rết may cho tôi là hòn cũng bò đau đòn dày. Mà cái thứ thuộc trê bùn đòn dày lò miến Béc hời đó chà là tí mít ong tròn vui nhèng nên không công hiếu. Tôi có thê thuộc "cao côn p" hòn là Maalox, uông vào là côn đau đòn xuồng ngay. Thuộc Mít đàng hoàng, nhèng i ta ghét Mít nhèng thuộc côn a nó tết thì côn thích, có sao đâu.

Tôi gãy chyện đòn xin lõi cái muỗng. Déc tròn mít:

- "Anh làm cái gì mà côn cái muỗng đòn thợ? Bây giờ đòn trong kho, chui vào đòn mà trại trại nó biết thì tôi vào nhà đá."

Tôi nón nì:

- "Đòn là đòn gia bão côn a tôi đòn y. Anh biết không, tôi mít nhieu thê lõm, mít cái bông lái xe ba đòn, mít cuồn tách đòn. Nhưng tôi không côn, chà côn cái muỗng thôi."

Dùc nhìn tôi nghi ngờ:

- "Hay là mày giấu tiễn trong đó?"

Dùc hồn tôi hai tui nén hồn có ghi tôi bỗng mày tôi cũng không thể ái, mà dù hồn có kém tôi vài ba tui mà lúc đó ghi tôi bỗng mày tôi cũng cho qua luôn.

- "Cái mùng đùc và nhau nhau thế làm sao giấu tiễn đùc?"

Dùc nã a đùa nã a thết:

- "Bọn mày thì lòm trò lòm, cái gì chúng mày chung làm đùc. Chả biết chung mày giấu cái cái máy quay phim trong đó cũng nên. Tao nghe nói mày có sách làm phim phai không?"

- "Đúng, nhung là tôi viết truyền rí ngõi ta lò y làm phim chả tôi biết cái có khô gi."

- "Vò y sao mày chả đòi lò y cái mùng, mày mua chuộc tao bỗng hai vò thuóc đau dò dò y, không bõ. Khéo không chả t cù đám. Tao không chả i."

Tôi thết bùi, nhung vòn không chhuub cuoc. Chiều hôm đó, Dùc lòi đùc lòi nh phai làm mòt cái phòng đùc sách vào dòp Tòt. Tôi đang loay hoay dán mòy cành hoa đào lên tòm phông trên hòi trèng thì Dùc kéo tôi xuòng. Nó bùo tôi đi khuân sách trên thè viết vò hòi trèng, kê bàn ghè, trang trí thành khu đùc sách báo trong ba ngày Tòt cho ra vò "có văn hóa". Nhung nòu coi thè viết thì không đùc ăn tòt lò phòng mà phai ngồi trèc hòi trèng. Tôi nhòn lòi ngay dù biết ròng sò mòt cái thú dò nhung ngày Tòt vòi anh em trong phòng và mòt cái thú ngòi đánh mòt chùc bỗng nhung con bài gò do chúng tôi tò làm lò y.

Thè là tôi lòi có dòp lân la nói chuyễn vòi cái mùng cùa tôi. Dùc vòn nghi ngòi ròng tôi có cái gì giấu trong đó. Tôi đành kò cho Dùc nghe:

- "Buổi sáng hôm tôi phi i đi "hòc tòp cùi tò o", vò tôi chuuon bù mòt sò đù dùng hàng ngày đùa vào túi xách. Đò a con gái cùa tôi, khi đó mòi hòn ba tui, thè y mò nó bù vào túi xách nào là quòn áo, khăn mòt, thuóc men... nó đang ăn sáng, cũng bù vào xách tay cùa tôi cái mùng nó đang ăn và dòn: "con cho bù mòt nòn, khi nào bù vò, phai trè lòi cho con đù y".

Tôi ôm con gái gòt đùu hòa khi vò bù sò trè. Nhung quò thết tôi vòn nghĩ chung bao giò tôi trè lòi đùc cho nó. Lòn chia tay này có thè là vĩnh viòn... Chúng tôi ngòm ngùi chia tay, không thi hòn đùc ngày vò vì có biết ngày nào vò đêu mà hòn!

Thè là tò đó, cái mùng theo tôi suòt trong nhung bùa ăn, suòt trong nhung giòc ngòi. Hình ảnh con gái và gia đình tôi hiòn lên qua cái mùng đó. Tôi vòn đánh lòa tôi ròng tôi đang đùc ăn bên con gái, bên nhung ngòi i thân. Dù tôi biết ròt rõ sò lòa dòi y là mòt niòn ỏc vòn không bao giò thành hiòn thèc, nhung vò y mà đói lúc tôi cũng thè y ỏm lòng.

Nghe câu chuyễn lò y, Dùc tò ra chung chả, nhung hòn vò vai tôi:

- "Thôi đùc, nòu đã là nhau thè thì tôi giúp cùu. Tòi nay, khi ngòi coi phòng đùc sách, tôi sò giò phòi bánh chung lòi cho cùu, tôi sò gòi cùu xuòng phòng thi đua cho cùu ngòi ăn lò đó, trong khi tôi gòi ban thi đua lên phòng hòi thì tôi giò vò đù quên chìa khóa kho. Cùu mò cùa vào lò y, có gì thì cùu chìu trách nhiòn. Nó mà vò đùc thì 'kò luòt' suòt cái Tòt này đù y, chả biết chung suòt mùa xuân."

Chung còn cách nào khác, tôi đành làm theo cách "ăn tròm" này. Tòi đó tôi mò khóa mò vào gian nhà kho. Ánh đìn tò nhà ngoài hòt vào, vò a đò soi sáng cái đòng hòn bà làng đù thè

dùng lỏt vặt vặt a bỗng thu mệt hôm trưa. Tôi sực ngay vào cái đống linh tinh đó, quẹt là nhung anh bốn tùng cát tôi có lõm trò chơi thết.

Thôi thì đập thui, cái đập u cày đập c làm bỗng nhung ống hố a chau hoa c nhung cáng băng ca đập cát ngón, chém trả rong phèng, khóc gõ tết tinh vi. Nhưng cái trâm cài đập u, nhung cái lõi c cho con gái hay cho người yêu, làm bỗng nhôm đập c khóc nhung cái tên "Hồng Hoa, Bích Phèng, Thúy Hồng..." nghe nao lòng. Nhưng con dao nhọn xíu, nhung cái muỗng gò bỗng tôn cũng có hoa lá cành xinh xắn. Tất cả những cái gì bỗng sứt đập u ném gòn đó.

Sách vở tiếng Anh tiếng Pháp và đập thui giày tết lén xán. Cái mà tôi kiêm đập c trộn tiên lõi là cái bỗng lái xe cát tôi. Tôi không đập i gì mà không đút vào túi, dù chém biết đập làm gì. Tôi lõi hì hòc lõi tiệp, vặt a hốp vặt a phèng tết nhanh tay, tôi đâm ra lính quynh. Dù chém mệt tiệp đập nhung nhung cũng khiến tôi giật mình. Cái muỗng cát tôi vặt chém tìm thui. Ruột nóng nhao lõa đập t, tôi bỗng tung hột cát cái đập c y và đâm hột hoang ném cái muỗng không còn đó nữa. Nhưng may quá, cái muỗng kia rái, nó ném đập i cuộn sách dày cát cát "thông chét tiết" nào đó. Nó chém thò ra có mèo cái đuôi, tôi cũng nhặt ra nó ngay. Lúc đó tôi có cát mệt tay nhau "con có xa hàng cây sỏi thì bỗng cát nhặt ra con nhặt thèm".

Tôi vặt lõi y nó nhặt sỏi bỗng i ta giật mệt. Tôi nhìn cái hoa văn chép dập theo cán muỗng mà tôi đã quá thân thuộc nhau chính cái nét mệt con gái tôi khi nó "nhí nhện" đập a cái muỗng vào trong túi xách. Nó vặt cát tiệp là mệt chuyễn vui, bỗng đập chém rái mai bỗng vặt. Đó thì vui. Tôi cát i trong nõi cát mõi mào cát mõi nó và trong nõi cát i hòn nhiên cát nó. Không hiểu sao trong lúc gay cấn nhau thui mà hình ảnh xéo lõi hiên lên rớt nhanh nhau mệt ánh chép. Tôi vặt ra khéo phòng khóa cát lõi, bỗng nhanh vào bóng tết trên con đập c ăn "khu biết kích". Thoát nõi! Cái Tết lõi tôi lõi đập c vui chém i vặt i cái muỗng cát tôi, dù tôi đã phèng hy sinh suốt ba ngày, trong khi mèo i ngó i đập c nghẽo ngó i thì tôi cát phèng quanh quẩn trong cái "phòng đập c sách" chép có ma nào thèm ngó đập c y.

Nhưng dập nghẽo ngó i nhau thui cũng hiểu m hơi nhau chuyễn đập c ăn mệt bỗng cát m đung là cát m chém không phèng khoai sên hay bo bo. Nhưng quẹt là tôi thui hồn phúc dù ngó i thui mệt mình. Tôi có cái muỗng rái, còn cát n gì vui chém i nữa. Đó chính là mùa xuân cát a tôi.

Nhưng không phèng i đó là mệt lõi duy nhau tôi phèng "cát u lõi y" cái vặt gia bỗng cát a mình. Hai lõi sau cũng tiệp tết, cũng bỗng tết chém thu rái cát lõi đập c cát nhau sập ra pháp trộn rớt lõi đập c cát u. Chém tiệp rớt ngó i cát u tôi không phèng i là ngó i bỗng đập c minh đã tết chiết đập u vặt i các đập c ngũ cát a tôi trong nhau năm qua, ngó i đập c minh đó đã "gan đập" cuộn cát chép nhanh và chép xa quá rái. Thôi thì tôi tết cát u lõi y cái muỗng cát a tôi vặt y.

Mệt lõi khác, tôi lõi qua con suối sau cát mõi lõi. Chém chúng tôi làm phèng đi qua mệt con suối, gõi là suối lõi nhau. Bình thường nó cát n, dòng nõi c trong vặt đập u dàng trôi lõi lõi ng trên nhau tết đá xanh. Chúng tôi thui dùng nõi này làm bỗng tết. Nhưng cát có mệt cát mõi lõi là nõi c tết nhau triết đập i vây quanh bỗng hõng ào tết đập xuôi, chém cát nõi a gõ sau là con suối tết nêu hung hàn, nõi c chép cuộn cuộn và mang theo nhau ngàng cành cây, nhung khúc gõ lao băng băng. Chúng tôi phèng i gõ p rút lõi qua con suối tết trộn c khi con suối tết thành hung đập. Sang gõ n tết bỗng bên kia, tôi loosing chép ang làm đập cái túi đập đập nhau thui lõi tết vặt trong đó có cái muỗng. Đó đây tôi thuột tết khe đá nêu tôi không ngó i ngó i nhoài ngó i xuôi ngò. Anh bỗng nhau y dù, là lõi:

- "Bỗng ông điên sao?"

Tôi điên thết, hy vọng mình mò đc. Nhỏng nđc chđy xiết quá tôi lđi thua. Anh bđn nhđy dù trđ, què mđt tay vì bđ thđng ngoài chỉn trđng, rđt hiđu tôi nên anh đđi xa hđn mđt chút và khom ngđi xuđng, thđ mđt tay ra cái khe hòn đá là tìm đđc lđi cho tôi đđc cái muđng. Đôi mđt anh rđt tinh, anh mđm cđi:

- "Tôi biđt ông mđt cái gì rđi."

IV. Chuyđn trđ trêu là hđn 12 năm sau, tôi đđi trđ vđ, nhđng chđa trđ lđi cái muđng cho con tôi đđc vì mđ con nó đđi vđt biên, đđnh cđ nđc ngoài. Hđn hai mđi năm, tôi chđa hđ gđp lđi con gái tôi. Tính đđn năm nay là 27 năm, con gái tôi đđi 30 tuđi. Ngày 29 tháng 9-2002 vđa qua, cháu đđi lđp gia đđinh đ Miđami Florida.

Nhđn đđc thiđp báo tin, tôi không biđt mình vui hay buđn. Hình nhđ không phđi là vui hay buđn mà là mđt thđ cđm giác kđ lđ cđ lđ lđng lđn lđn. Chú thím nó và các anh chđ nó đ Mđ đđu hđn nhau đđi đđám cđi. Tôi thì không, chđng hđn hđ đđc đđu gđi cđ và chđng làm đđc cái gđi cđ. Tôi có cđm giác nhđ mình thđa. Rđt may là trđc ngày đđám cđi, cô chú nó vđ Sàigòn, chính tay tôi gđi đđc tđm thiđp mđng con gái. Tôi gđi theo cái muđng trđ lđi cho con gái tôi nhđ lđi hđa 27 năm vđ trđc. Vđt đó có thđ thay cho sđ có mđt cđa tôi không? Tôi không biđt. Nhđng tôi chđ nghđi rđng gđi cho cháu đđ cháu hiđu rđng lúc nào tôi cũng coi nhđ cháu còn nhđ lđm, nhđ mđi hôm qua hai bđ con còn đ bên nhau. Tôi đđi chđi đđu đó và hôm nay trđ vđ. Nhđng cháu đđi xa và tôi còn đ lđi Sàigòn, nđi nó đđi sinh ra. Cháu sđ nghđi gđi, tôi không biđt.

Nhđng vài hôm sau thì có mđt đđu tôi biđt rđt rõ là tđ khi cái muđng đđc gđi đđi, tôi cđm thđy trđng trđi nhđ mđt mát mđt cái gđi, xa vđng mđt cái gđi thân thiđt hàng ngày đ bên mình. Tôi cho rđng nó cũng giđng nhđ cái cđm giác cđa nhđng ông bđ bà mđ khi cho con gái mình đđi lđy chđng xa. Nđi buđn lâng lâng bay chđp chđn khđp nđi. Nhđng đó chính là sđi dây vô hình nđi lđn mđi mđi tình thđng yêu dù đ bđt kđ nđi nào trên hành tinh này. Cuđi cùng ngđđi ta chđ còn lđi cái tình. Cái tình đy dù gđi đđi đđu cũng vđn còn lđi, đđi khi lđi mđnh mđ và sâu sđc hđn, chđ khi nào ngđđi ta tđ đđánh mđt nó thì nó mđi mđt mđi mđi. Tôi chđc chđng ai dđi gđi làm mđt cái thđ báu vđt đó trên đđi không gđi có thđ so sánh đđc.

Lđ ra chuyđn này tôi đđi viđt ngay tđ tháng 9/2002 nhđn đđp cháu lđp gia đđinh. Nhđng tôi ngđi mđi trđc computer, không gđi đđc chđ nào, đđu óc lung tung. Dđđng nhđ khi cđm xúc quá đđy, ngđđi ta không thđ làm gđi đđc ngoài viđc cđ đđ cho nó tuôn trào lênh láng nhđ ngđi dđđi cđn mđa. Không nghđi ngđi gđi cđ, không làm gđi cđ, cđ ngđa mđt lđen cho mđa đđy mđt, thđ thđoi! Đúng là chuyđn cđa ngđđi thi nhanh mà chuyđn cđa mình thi nghđn. Mđi đđn hôm nay tôi mđi ghi lđi đđc nhđng dòng chđ này, nhđng tôi cho rđng chđng bao gđi muđn vì nó là thđ chuyđn cđa cđ mđt đđi hay là cđa muđn đđi.